

да идемъ азъ: защото ако не идемъ азъ, оутѣшитель не ще да дойде кодъ васъ: аколи идемъ, ще го пратимъ кодъ васъ.

8 И той когато дойде, ще да ѡбличи мѣръ за грѣхътъ, и за правда та, и за сдѣхътъ:

9 За грѣхътъ, защото не повѣроваха въ мене:

10 За правда та, защото азъ ѡвивамъ кодъ Сѹдъ моегѡ, и не ще да ме видите бече:

11 И за сдѣхътъ, защото князо на-мѣра тогѡ ѡсѣдѣнъ въде.

12 Їоще много ѡмамъ да ви казввамъ, но не можете да го носите сегѡ.

13 Но когато дойде ѡнъ, Дхъ истинъ, ще въ настѡви на всѡка истина: защото не ще да говори ѡ себе си: но щото чѡе, това ще да говори, и ѡныа работы който идатъ, ще ви ги възвѣсти.

14 Той ще ме прослави, защото ѡ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

15 Сѹчко щото ѡма Сѹдъ мое ѡ: затова рекохъ че ѡ мое то ще да земе, и ще да ви го каже.

16 Мало (време ще се замине), и не ще бече да ме видите: и пакъ мало и ще да ме видите: защото ѡвивамъ кодъ Сѹдъ.

17 Рекоха прочее нѣкои ѡ оученицъ те мѡ по междъ си: що ѡ това щото ни говори: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите: и, защото азъ ѡвивамъ кодъ Сѹдъ;

18 Говореха прочее: що ѡ това щото говори, въ мало (време); не раздѣваме що говори.

19 И раздѣ Исѡва че искаха да го пытатъ, и рече ѡмъ: затова ли се пытате по междъ си, защото рекохъ: въ мало (време), и не ще да ме видите: и пакъ въ мало, и ще ме видите;

20 Истина истина ви говоримъ, защо ще да заплачете и възрѡдѡете въе, а мѣръ ще да се възрѡдѡва: и въе ще да бждете печѡли, но печаль та ваша на радостъ ще да се ѡбжрне.

21 Жѡна когато ражда ѡма скорѡбъ, защото ѡ дошелъ часѡ и: но когато роди дѡтѡ, не помни веке скорѡбъ та заради радостъ та, защото се роди чѡлѡвѣкъ въ мѣръ.

22 И въе прочее сегѡ ѡмате печѡль: но азъ ще въ видимъ, и сжрацѡ то ви ще да се възрѡдѡва, и радостъ та ваша никой не ще да земе ѡ васъ.

23 И въ ѡнъи дѡнь мене